

EN NY KURS FOR NORSK UTENRIKSPOLITIKK?

Utenriksminister Ine Marie Eriksen Søreide overrasket positivt på den historiske dag, onsdag 6. desember, da Amerika anerkjente Jerusalem som Israels hovedstad.

Utenriksminister Ine Marie Eriksen Søreide kom selvsagt straks på skjermen.

Men hun gjentok *ikke* mantraet til to tidligere utenriksministre som sa at Israel ved å bosette seg i jødeland eller Jerusalem «bryter med folkeretten» eller «internasjonal lov».

Hun sa i stedet at Amerikas vedtak om å anerkjenne Jerusalem som Israels hovedstad var «i strid med den internasjonale oppfatning».

Og det siste er helt korrekt.

Tusen, tusen takk for nyanseringen! Vi lever godt med den. Formuleringsendringen ser liten ut, men den er stor. Har UD endelig tatt hensyn til fakta om den historiske folkerett fra San Remo i

KLOKT ORDVALG: *Utenriksminister Ine Marie Eriksen Søreide uttrykte seg annerledes enn de fleste andre, etter Jerusalem-kunngjøringen. Foto: Scanpix.*

1920, og Folkeforbundets vedtak i 1922, med Palestina-mandatet som gir jødene statsuverenitet og bosettingsrett?

Og derfor gjentar ikke Ine det historisk ukorrekte mantraet til Jonas og Børge om at Israel bryter internasjonal rett, når de bosetter seg i jødeland.

Den internasjonale oppfatning er jo noe helt annet enn folkerett.

Kåre Kristiansen samlet 20.000 underskrifter for å flytte den norske ambassaden og anerkjenne Jerusalem som Israels hovedstad. KrF og Frp satte det i sine programmer.

Anita Apelthun Sæle foreslo det først, sammen med Jan Simonsen, i Stortinget. Forslaget fikk støtte fra både Frp og KrF.

Senere har Frp reist det flere ganger i Stortinget, med delvis KrF-støtte.

Onsdag sist uke feiret vi ikke bare frihet og rettferdighet for 3000 år gamle jødiske Jerusalem.

Vi takket også Gud for en utenriksminister som hadde nyanseringer og ikke går på autopilot med å erklære hver gang, at Israels bosettinger og Jerusalem som hovedstad, «er i strid med internasjonal lov».

At USA gjør det først – gjør at det ikke kan reverseres. Historien har løpt fra de som vil vente. Så det tar vi med ro. Hver gang en utenriksminister ikke bruker historieforfalskningen, er en seier for sannheten og for demokratisk styre i Midtøsten (demokrati-kriteriet). Det er en seier for både jøde og araber. Det sier de arabiske pastorer på alle møter vi har med dem.